

תורה שבכתב

הפצת ועידוד לימוד התורה הקדושה עם פירוש רש"י

יו"ל לזיכוי רבבות אלפי ישראל ע"י קרן תר"ג לטובת נשמת הרבני הנגיד הנכבד הרה"ח ר' אריה (לייבל) בהרה"ח ר' יונה רובין ז"ל

בשבת הבא בס"ד יצורף גיכיון נושא מיוחד כרגל התחלת כימוד ספר ויקרא

פרשת פקודי - החודש | אדר תשפ"ה | גיליון ס"ג (שנה ב')

שבת של תורה פנינים מאירים לשולחן השבת

לחם לדוגמא

בפרשת השבוע נאמר (שמות לט, לג-לו) ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו וגו' את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים.

כידוע, מלאכת המשכן הסתיימה כבר בימי החנוכה בחודש כסליו (ילק"ש מלכים רמז קפד), ואילו הקמת המשכן בפועל הייתה רק כשלושה חודשים לאחר מכן, בראש חודש ניסן. אם כן, תמוה: אם הביאו לפני משה את לחם הפנים בחודש כסליו, נמצא שהלחם נשאר שלשה חודשים על השלחן, וכיצד אכלו בחודש ניסן לחם ישן?!

שאלה זו שואל הנצי"ב מוולוז'ין זצ"ל, ותירצו נפלא מאד: הלחם שעשו בחודש כסליו לא נועד כלל לאכילה, אלא הלחם הזה נעשה רק לדוגמא בלבד. בצלאל רק הראה דוגמא כיצד לעשות את לחם הפנים שנדרשה אומנות מיוחדת בעשייתה, ואת לחם הדוגמא הזה הביאו כעת לפני משה, אך לא הניחו אותו על השלחן, ואילו בחודש ניסן אפו לחם חדש וטרי.

בכך הוא מיישב מה שאמרנו בגמרא (שבת עד, ב) שבעשיית המשכן לא הייתה מלאכת אפייה אלא רק בישול, והוא תמוה, שהרי הייתה אפיית לחם הפנים במלאכת המשכן, אך לפי האמור מיושב היטב, ששאר כל המלאכות היו לעשיית המשכן וכליו ממש, ואילו הלחם שנאפה היה רק לדוגמא בלבד!

ברכות שבכל יום

בעל הטורים כותב על הפסוק בפרשת השבוע (שמות לח, כז) מאת אדנים לקאת הכפר כפר לאדן, שכנגד מאה האדנים תיקנו לברך מאה ברכות שבכל יום.

הוסיף וביאר הרה"ק בעל חידושי הרי"ם מגור ז"ע: כמו שהאדנים היו יסודות המשכן, כך מאה הברכות הם היסודות של המשכן הפרטי של כל יהודי. קדושת איש יהודי מבוססת על מאה הברכות, כי אדנים הוא מלשון אדנות, ובמאה הברכות מעידים שהקב"ה הוא אדון כל הבריאה.

אף נכדו של החידושי הרי"ם, הגה"צ רבי יהודה אריה לייב היינה זצ"ל, בספרו 'ליקוטי יהודה', הוסיף רמזים נפלאים: ששים אדני הנחושת שהיו בחצר המשכן, הם כנגד ששים הברכות הפותחות ב'אשר קדשנו במצותיו וצונו'. ואילו חמשה אדני הנחושת שהיו במסך פתח המשכן הם כנגד חמש הברכות של 'אשר קדשנו במצותיו' שמברכים בכל יום, הלא הם: א. 'על נטילת ידים'. ב. 'לעסוק בדברי תורה'. ג. 'להתעטף בציצית'. ד. 'להניח תפילין'. ה. 'על מצות תפילין'. כל הברכות הללו הם האדנים - היסודות להשראת הקדושה בכל יהודי!

איצר התורה יהלומים מתוך הפרשה

אלה פקודי המשכן משכן העדת (לח, כא) המשכן משכן, שני פעמים, רמז למקדש שנתמשכן בשני חורבנין על עונותיהן של ישראל (רש"י)

תמוה: וכי עתה בעת שמחת הקמת המשכן היא השעה להודיע לישראל על החורבן?! אלא בשורה טובה יש כאן מאת השי"ת, שאף אם יכעיסוהו בחטאיהם, יכלה חמתו רק בעצים ובאבנים, ורק את המקדש יקח למשכון, אבל עם ישראל יישאר חי! (דרשות הבית - יוסף)

כל הנהג העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש (לח, כד) כל הזהב שיש בעולם, נברא ונעשה אך ורק למטרה אחת - למלאכה כל מלאכת הקודש. כל הנברא בעולם נברא רק לצורך עבודת ה'!

ויקדך אתם משה (לט, מג) אמר להם יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם (רש"י) משה רבינו בירך את ישראל שלא יבואו לידי גאווה בראותם את המלאכה הנפלאה שעשו, אלא כל רצונם יהיה רק שתשרה שכינה במעשה ידיהם. והוה שאמר 'יהי רצון' - פירוש, הרצון שלכם יהיה רק דבר אחד: 'שתשרה שכינה במעשה ידיכם' (כתב סופר)

שערי תורה מבט מסכם ומבוא לפרשת השבוע

בפרשיות האחרונות, תרומה תצוה וכי-תשא, למדנו בהרחבה על ציווי הקמת המשכן וכליו, השבוע אנו מגיעים אל השלב האחרון של סיכום סך הנדבות שהתקבלו, וסדר עשיית בגדי הכהונה, והקמת המשכן בראש חודש ניסן.

סכום הנדבות • עשיית בגדי הכהונה • הבאת המלאכות למשה • הקמת המשכן • השראת השכינה במשכן

מה בפרשה:

נושאי הפרשה:

א. סיכום בתחילת הפרשה מופיע פירוט מדויק של סכומי הזהב, הכסף והנחושת אשר נתרמו למשכן העדות, ומהם נעשו כלים ואדנים למשכן.

ב. ממונה איתמר בן אהרן היה פקיד הממונה על כל משפחות הלויים למסור לכל משפחה את העבודה המוטלת עליה בעת המסעות, לפרק ולהקים את המשכן.

ג. בגדים בצלאל עשה את כל אשר ציוה ה' את משה, ואפילו דברים שמושה לא אמר לו, וזה בצלאל לכוון בעצמו את רצון ה'.

ז. שכינה לאחר שהמשכן עמד על מכונן, שרתה בו השכינה, והיה ענן ה' נראה עליו ביום ומראה אש בלילה, כך בכל המסעות שנסעו ישראל ראו את הענן על המשכן, וכאשר הסתלק הענן החלו לנסוע.

ד. ברכה עם סיום כל המלאכות הביאו בצלאל והאומנים לפני משה את המשכן ועמודי החצר, את כל כלי המשכן ובגדי הכהונה, וכשראה משה שעשו הכל כפי ציווי ה', הוא בירך אותם שתשרה שכינה במעשי ידיהם, וברכת 'יהי נועם וגו'.

ה. הקמה עקב כובד הקרשים לא הצליחו האומנים להקים את המשכן בעצמם, לכן ציוה ה' למשה שביים א' בניסן הוא יקים את המשכן, כשהוא יעסוק

חיים של תורה מעלת וחשיבות לימוד חומש ורש"י

רש"י על החומש - בעיון רב

'נכספה וגם כלתה נפשי מנעוריי תמיד להתאבק בעפר רגלי החכמים זקנים, מורי הוראה אשר ראו עיני, ובפרט מורי ורבי הרב רבי יצחק ספרדי זצלה"ה אשר מנוחתו כבוד בירושלים עיר הקודש תוב"ב, אשר גדלני על ברכו ולמדני מקרא בדיוק וגם פירוש רש"י על החומש בעיון רב, ומה רב טובו ודבריו אשר הפיק מרגליות מפיו, פשטים ומאמרים נעימים אשר לקחו אזני מנהו, ורשומים על לוח לבי, ותהי בפי כדבש'.

(הגאון רבי חיים ז"ע, אחי המהר"ל מפראג, הקדמה לספרו 'אגרת הטיוול')

טישא השבוע:

הכל בידי שמים

ויביאו את המשכן אל משה (שמות לט, לו). אמר משה לפני הקב"ה, איך אפשר הקמתו על ידי אדם, אמר לו, עסוק אתה בידך בראיה פמקמו, והוא ינקף ויקם מאליו (רש"י)

בספרים הקדושים למדו מדברי רש"י אלו יסוד גדול באמונה: לא רק במעשה המשכן, אלא בכל מה שנדמה לו לאדם שהוא עושה, באמת הכל 'הצגה' היא, כאילו הוא עושה, אך באמת הכל נעשה בידי שמים!
חיווק זה באמונה נוכל לשאוב גם מהסיפורים שלפנינו, כיצד היה ברור ופשוט לגדולי ישראל שכל מה שאדם עושה – הכל מעשה אלקינו, והאדם אינו עושה מאומה מעצמו!

הכרת והבנת מושג בתורה

לב לדעת

זהב התנופה

את הזהב שתרמו ישראל למשכן מכנה הכתוב בכינוי 'זהב התנופה', כאמור בפרשתנו (שמות לח, כד) ויהי זהב התנופה תשע ועשרים כפר וגו'.

המפרשים כותבים כמה הסברים לפשר כינוי זה. הרמב"ן מבאר (לעיל לה, כב) שהמביא זהב ינופף ידו לחשיבות הנדבה, או שהגבאים הלוקחים יניפו הזהב להראותו, לשבח המביא על נדבתו.

ואילו בעל משך-חכמה מבאר, שאין זה כמו תנופה המוזכרת בכל מקום מלשון דבר המונף ביד, אלא הכוונה על דבר שהיה שייך להדיוט והונף לשמש לגבוה, שהרי הזהב היה תחילה "חח וזנב וטבעת וכמוז" - דברים שהם לתשימש אדם, והונפו לצורך גבוה.

יעיניים לראות

הבנת מילה אחת בתורה

שרד

בימינו ניתן למצוא את המילה 'שרד' כביטוי לפאר והדר. רכב מפואר יכונה 'רכב-שרד', ובגדים מפוארים ייקראו 'בגדי שרד'.

אולם רש"י בפרשתנו על הפסוק (שמות לט, א) ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד, מפרש שהכוונה לבגדים בהם כיסו את כלי המשכן בעת המסעות (וכן כתב רש"י בפרשת כי תשא, שמות לא, י; ובפרשת ויקהל, שמות לה, יט). ודעת הרמב"ן שבגדי השרד הם בגדי כהונה, וכן פירש רש"י עצמו בפירושו על הש"ס (סוכה נא, א; חולין קלז, א).

הפירוש המילולי של 'שרד', הוא מלשון בגד הארוג באריגה העשויה נקבים-נקבים, או מלשון עבודה ושירות (רש"י פרשת כי תשא). אך בכל מקרה אין זה מלשון פאר והדר.

ואזניים לשמוע

בללי רש"י רק' בדקדוק הלשוני

שבעת או שבעה?

האברכים שסיימו ללמוד ולהיבחן על כל הלכות עירובין, זכו למתנה מיוחדת מאת הנהלת הכולל: שלשת ימי התעלות באתרא קדישא מירון, בתחילת חודש ניסן. בחזרתם לביתם הגדיר זאת אחד האברכים: לא היו אלו 'שלשה ימים', אלא 'שלשת ימים'!...

כשראה שחבריו אינם מבינים את כוונתו, הראה להם את דברי רש"י על הפסוק שקראנו בתורה זה עתה ב'פרשת החודש' (שמות יב, טו): **שְׁבַעַת יָמִים מִצֹּאת תֹּאכְלוּ, וז"ל: 'שטיינ"א של ימים, עכ"ל. כיוצא בזה כתב רש"י שם בפרשה (שמות י, כב) וז"ל: 'שלשת ימים - שלוש של ימים, טירציני"א בלע"ו, וכן שבעת ימים בכל מקום שטיינ"א של ימים'.**

הסבר הדברים (על פי גור אריה, במדבר ה, ב): כשאומרים 'שבעה ימים', הכוונה לשבעה ימים נפרדים, יום אחרי יום, אבל כשאומרים 'שבעת-ימים', הכוונה לכלול את כל שבעת הימים לחטיבה אחת, פרק זמן אחד ארוך שנמשך על פני שבעה ימים, וכאילו נאמר 'שְׁבַעֲיַת-יָמִים'. הוא אשר דברנו: הימים במירון לא היו שלשה ימים נפרדים, אלא 'שלשת-ימים' - חטיבה אחת רצופה שכולה התעלות והתרוממות בתורה ועבודת ה'.

מה אתה עושה?

מסופר על תלמידו של הגאון רבי יוסף דב סולובייצ'יק זצ"ל, בעל 'בית הלוי', שהגיע להקביל פני רבו לאחר תקופה ארוכה שלא התראו. התעניין בעל בית הלוי בשלומו ושאל: 'מה אתה עושה?' סיפר לו התלמיד ממה וכיצד הוא מתפרנס. חזר הבית-הלוי ושאל: 'ומה אתה עושה?' התלמיד חשב שהרי לא שמע, והוא חזר וסיפר כיצד הפרנסה מצויה והילדים בריאים ושלמים, וסיפר עוד מקורות חיי. כאשר שילש הבית הלוי ושאל שוב 'מה אתה עושה?' השתומם התלמיד וענה: הרי כבר סיפרתי בהרחבה על מה שאני עושה. נענה הבית הלוי ואמר לו: 'אני שאלתי אותך מה אתה עושה, ואילו אתה ענית לי מה הקב"ה עשה לך, הפרנסה והבריאות וכל מה שסיפרת לי, הם דברים שהקב"ה עשה לך, ולא אתה עשית אותם!

דמוי נהג

באחת מנסיעותיו של כ"ק האדמו"ר מפיטסבורג זי"ע, בעל 'אמונת אברהם', הוא הזמין נהג שיוביל אותו אל מחוץ חפצו, וכאשר נכנס אל הרכב הבחין בדבר מוזר ומעניין, מלבד הנהגה של הנהג, הרי גם במושב הימני הסמוך לנהג, היה מותקן הגה ומוט הילוכים, דושות האצה ובלימה, ממש כמו במושב של הנהג. כאשר התעניין הרבי אצל הנהג לפשר הדבר, סיפר הנהג לרבי על בנו הקטן, ילד תוסס ונמרץ, שמאד רוצה לנהוג במכונית וכמה פעמים כבר סובב לו את הנהג תוך כדי הנסיעה עד שכמעט עשה תאונה ברחובה של עיר וסיכן את יושיבי המכונית. מה עשיתי, הלכתי למכונאי והוא התקין מערכת כזו במושב הסמוך, ובה מערכת הגה ובלמים, ובני הקטן כשיושב לידי מסובב את הגה הדמה ונדמה לו שהוא המנהיג של הרכב.

נענה הרבי מפיטסבורג ואמר: 'אכן יש אנשים החושבים שהם מנהיגים את העולם, מלכים ונשיאי מדינות, אך הם דומים כמו אותו ילד שסובב את הגה הדמה והיה בטוח שהוא נוהג במכונית, המנהיג האמיתי הוא בורא עולם והוא מנהיג לכל הברואים!

ניתנה רשות לרופא

הרבנית הצדקנית אשת חבר של הגאון רבי אליעזר סורוצקין זצ"ל, ראש ישיבת טלו בארה"ב, ניחנה בנפש טהורה ואמרוטית המוסריות היו לשם דבר. פעם נאלצה לעבור ניתוח גורלי דחוף אשר חייה היו תלויים בו. לפני הניתוח ביקשה הרבנית להיפגש עם הפרופסור, והיא אמרה לו: אני רוצה לומר לך שלשה דברים: א. רצוני להודות לך על שקיבלת אותי לניתוח בהקדם. ב. איני יודעת אם אני אצא בחיים מהניתוח הזה, אל תצטער אם הניתוח לא יצליח, זה לא אתה - אלא ה', הרי הכל ביד ה', ואני אקבל את הדין בין לטוב ובין להיפך.

הרופא התפעל מאוד מהאשה גיבורת הרוח, שמשדתלת כבר מראש לעודד אותו שאם הניתוח לא יצליח אין האשמה תלויה בו אלא הכל ביד ה'.

אך כאן המשיכה הרבנית ואמרה דברים נוספים שאליהם לא התכוון הרופא:

הדבר השלישי שרציתי לומר: אדוני הפרופסור, אם בעזרת ה' כן יצליח הניתוח, ואני אצא בשלום ממנו, אז גם במקרה זה אל תתלה את ההצלחה בכשרונך ובמומחיותך, אלא תדע שהכל מיד ה', ולו מפתח הרפואה וההצלחה, גם ההצלחה בניתוח הוא מיד ה'!... אתה רק שליחו להוציא אל הפועל גזירתו.

חכמת התורה

אמרות חכמה ופניני שפר מגדולי הדורות על פרשת השבוע

בית מדרש - לדרשות

אלה פקודי המשכן (שמות לח, כא)

גבאי בית המדרש הגדול בוילנא תיקנו פעם תקנה שלא לתת לדרשנים הבאים ממרחקים לדרוש בבית המדרש. כששמע זאת הגר"א זי"ע אמר לגבאים: 'המשכן נקרא כך מלשון שכינה ששרתה בו, אף בית המדרש נקרא כן על שם הדרשות הנשמעות בו, ואם אין דרשות - אין זה ראוי להיקרא בית המדרש, אלא סתם בית!'

אתה בצלאל?

ובצלאל בן אוּרִי (שמות לח, כב)

הגאון רבי אלחנן וסרמן זצ"ל הגיע לדרוש בקהילה מסוימת עבור החזקת ישיבתו, אולם ההיענות של הציבור הייתה דלה. לאחר מכן הגיעו ראשי הקהילה להתנצל בפניו על שבני קהילתם לא נענו בעין יפה.

נענה רבי אלחנן ואמר להם: הבה נתאר את החיזיון הזה. עומדים לבנות את המשכן, והולך לו משה רבנו במחנה ישראל, פוגש ביהודי ושואל אותו: 'צריך להקים את המשכן, אולי אתה הוא בצלאל בן אוּרִי?'. לא' - משיב

האיש - 'אנוכי ראובן בן יעקב'. משה ממשך בדרכו, פוגש ביהודי אחר ומברר: 'אולי שמך בצלאל בן אוּרִי?'. מתנצל גם הלה: 'לא, אנוכי שמעון בן יעקב'. האם יעלה על הדעת שמושה יתערעם על אותם יהודים מדוע הם אינם בצלאל בן אוּרִי? וכי מה בידם לעשות אם לא נבחרו על ידי הקב"ה להקמת המשכן. סיים רבי אלחנן: 'מה יש להתערעם אם אנשי ביהמ"ד שלכם לא זכו להיקרא משמים לקחת חלק בהחזקת והקמת הישיבות - משכן העדות של ימינו!...

מתי שואלים שאלות?...

אלה פקודי המשכן (שמות לח, כא)

מובא במדרש (נא, ו) שהיו מישראל שדרשו ממושה חשבון מפורט מה נעשה עם הנדבות. על כך דרש הגאון רבי מאיר שפירא זצ"ל: 'ראו זה פלא, כשעשו את העגל, למרות שהביאו זהב לאין מספר ויצא רק עגל קטן, איש לא פצה פה לשאול להיכן נעלם הזהב. ואילו כאן כאשר בנו משכן גדול וכלים רבים לתפארת, התעוררו לדרוש חשבון. כי כך הוא דרכו של עולם, כשנותנים בשביל העגל - הכל עובר בשקט ללא שאלות, אבל כשנותנים לדברים שבקדושה, מתחילים לשאול השאלות!...

נבאי צדקה צריך למסור לציבור דין-וחשבון?

פרשתנו נפתחת בפסוק (שמות לח, כא) אלה פקודי המשכן, כשהכתוב מפרט את סך הנדבות שהתקבלו. על כך מובא במדרש רבה ומדרש תנחומא, שמושה רבינו רצה להוציא את עצמו מפני חשד, ומסר לישראל חשבון מדוייק על הנדבות.

בנדבות המשכן, כי מי כמוהו נאמן ביתו, ונתן חשבון כדי שיהא נקי מהשם ומישראל'.

חשבון לעצמו

עם זאת, פשוט שהגבאי לעצמו צריך שיהיה לו חשבון מדוייק של ההכנסות וההוצאות, כדי שלא יבוא לידי טעות, אלא שאינו מחוייב לפרסם את הדו"ח (דברות משה, ב"ב סי' י"ב).

מקבל משכורת

זאת ועוד כותב הרמ"א, שרק גבאי כשר אינו חייב למסור דו"ח, אבל גבאי שאינו כשר, שיש חשד שמועל בכספים, או שהתמנה ללא רצון הציבור, צריך ליתן חשבון. ובערוך השלחן (סעיף יב) חידש, שגם גבאי המקבל משכורת, חייב למסור דין וחשבון.

עושים באמונה

נפסק בשלחן ערוך הלכות צדקה (יו"ד רנז, ב) שכאשר גבאי צדקה הם אנשים כשרים ונאמנים, אין לדרוש מהם את חשבון ההכנסות מהגבייה ואת סדרי החלוקה, כי אין חושדים אותם שאינם עושים כדן, כמו שנאמר (מלכים ב' יב, טז) 'ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעושי המלאכה כי באמונה הם עושים'.

כמו משה

אולם הרמ"א שם מביא את דברי הטור שחידש, שטוב שהגבאי מעצמם יתנו לציבור דין וחשבון, כדי שיהיו נקיים מה' ומישראל. המקור לכך הוא בפרשת השבוע, כפי שכותב הב"ח: 'זה לא נמצא בפוסקים, ואולי למדו ממשה רבינו ע"ה שנתן חשבון

הלכה למעשה

אין לדרוש חשבון מגבאי צדקה כשר, רק טוב שהגבאי מעצמו ימסור דו"ח. אבל נבאי שאינו כשר, או שהתמנה בכה, או שמקבל משכורת, חייב למסור דו"ח.

פרשת פקודי – "בלי כל סימן"

בפרשת פקודי, עכ"ל. אך גם הוא כתב כן רק בדרך רמז, ולא כתב שזה הסימן הנדפס בסוף הפרשה. והוא פלא מדוע אכן בפרשה זו אין סימן?

"בלי כל" - סימן

פרפרת נאה כתב בספר 'תפוחי חיים' על טעמי המקרא, בקונטרס 'סימנים דאורייתא' (דף קע"ב) בשם כ"ק האדמו"ר בעל לב שמחה מגור וצ"ל, שבחומשים ישנים היה כתוב: פרשת פקודי 'בלי כל' - סימן, והמדפיסים והמהדירים לא הבינו את הכוונה, וחשבו שאין כל סימן לפרשה זו, וטעות היתה בידם, שכוונת הכותב היתה שהסימן הוא שתי המילים: 'בלי כל' שמספרם צ"ב, כמספר הפסוקים בפרשה. [ואגב, בקונטרס הנ"ל 'סימנים דאורייתא' האריך בטוב טעם לבאר את כל הסימנים של כל פרשיות התורה מדוע נקטו דווקא סימן זה, עיי"ש ותורה נחת.]

רק שמות אנשים

אולם בספר 'תורת יעקב' של הגרי"ח סופר שליט"א, העיר על השערה זו: 'והנה אם קבלה היא נקבלה באהבה ובסבר פנים יפות, אבל בענייני השערה זו תמוהה היא אצלי, שהמעייין בסימני מספר הפסוקים שיש בכל פרשה, יראה שתמיד וכמעט בלא יוצא מן הכלל הסימן הוא שם של אישיות המוזכרת במקרא, או שם של מקום, או מילה אחת מתוך הפרשה, כך שתמוה לומר שבפרשת פקודי נקטו סימן של שתי המילים "בלי כל" שאין להם כל משמעות, ואינם שם של אדם.

"אצא" או "עזיה"

יש לציין שבחומש עם פירוש המלבי"ם יש סימן גם בפרשת פקודי: 'אצא' סימן. ובספר תורת יעקב הציע סימן את המילה: 'לבני', שהוא שם של אחד מבני גרשון (שמות ו, יז). אך שוב הביא שמצא ב'קריית-ספר' לרבינו המאירי שכבר כתב סימן לפרשת פקודי: 'עזיה' סימן, שהוא שם אדם, ואכן בכמה חומשים בימינו אימצו הצעה זו וכתבו בפרשת פקודי 'עזיה סימן'.

שני כתבי יד

מאמר מוקף ונרחב הופיע בקובץ סיני (קכו-קכז) תחת הכותרת 'דישומי המסורה בסופי פרשות התורה וספרי התנ"ך', מכל היבטי ומקורותיו. מן המאמר עולה שהסימנים שלפנינו בחומשים מקורם בשני כתבי יד שכללו סימנים, האחד - שסימניו היו שמות אנשים מן התנ"ך, והשני - שסימניו היו מלה אחת מן הפרשה. ואילו הסימן של 'בלי כל' בפרשת פקודי אינו מופיע בשום כתב יד, ואילו הסימן 'עזיה' שהוזכר המאירי אכן מופיע בכתבי יד. לעומת זאת, בכל החומשים הנדפסים בדורות שלפנינו, החל מהדפוס הראשון בו הופיעו סימנים, לא מופיע שום סימן בפרשת פקודי.

בכל החומשים המודפסים, מופיע בסוף כל פרשה סיכום של מספר הפסוקים בפרשה זו, בתוספת סימן של מילה אשר מספר הגימטריא שלה דומה למספר פסוקי הפרשה. כגון בסוף פרשת כי-תשא כתוב: 'קל"ט פסוקים, חננאל סימן'. ישנן פרשיות שמופיעים בהם שני סימנים, שכל אחד מהם עולה בגימטריא כמספר פסוקי הפרשה, כגון בסוף פרשת בראשית כתוב: 'קמ"ו פסוקים אמצ"ה, יחזקיהו, סימן'.

מי נתן הסימנים?

אין בידינו מקור ברור מי הם נותני הסימנים הללו ומה מקורם, אולם בספר 'תורת יעקב' (מהדו"ק סי' פז) להגאון הגדול רבי יעקב חיים סופר שליט"א, ראש ישיבת כף החיים, כותב שקרוב לוודאי שרבותינו בעלי חכמי המסורה, שהתגוררו בטבריה לאחר תקופת האמוראים, שהם ספרו את התורה באותיותיה, ומסרו בידינו את מסורת כתיבת התנ"ך, גם הם שנתנו סימנים אלו. וראה שם בתורת יעקב שהאריך בגדולות ובנפלאות לבאר בהרבה פרשיות מדוע נתנו דווקא סימן זה ולא סימן אחר.

סימני המאירי

שוב הביא שם שמצא בספר קריית-ספר לרבינו המאירי (חלק ב) שעמד במנין הפסוקים שבכל פרשה ונתן סימנים אחרים למספר הפסוקים, ולכאורה מוכח מכך שהסימנים הנדפסים בחומשים אינם מחכמי המסורה, כי אם היו מחכמי המסורה מדוע מראש המאירי בסימנים אלו. אך שוב כתב שאין זה הכרח, כי יתכן שהסימנים הם באמת מחכמי המסורה, אלא שלא באו בשלמותם לידי המאירי, וכמו שמצינו שיש הרבה שמביאים מסורות מכתב יד שלא היו אצל שאר רבותינו, כפי שמצוי בספר מנחת-שי ועוד. ולכן הוזקק הרב המאירי ל"ל לתת בה סימנים מדלית.

חכמי טבריה

שוב מצא בספר 'מסורת התורה והנביאים' (עמוד 13), שחיבר הגאון רבי פסח פינפער זצ"ל, מו"ץ בוולנא, שכתב: 'חכמי טבריה, אחר חתימת התלמוד, ספרו ומנו תיבות הפסוקים ופרשיות שבכל כ"ד ספרי קודש, ומסרו לנו סימנים שם אדם שהוא בגימטריא כמספר אותיות [צ"ל תיבות] הפרשה', עכ"ל. הרי שנקט בפשיטות, שסימנים אלו מחכמי המסורה הם.

פרשה ללא סימן

למרבה הפלא, בשונה מכל פרשיות התורה, הרי בפרשת השבוע, פרשת פקודי, נדפס ברוב החומשים בסוף הפרשה רק: צ"ב פסוקים, ולא נדפס בו שום סימן כלל, והדבר אומר דרשני!

אם כי רבינו אלעזר מגרמייזא, בעל הרוקח בפירושו לתורה (במדבר ג, ז) כותב וז"ל: 'עגלות צב, על שם צ"ב ימים משיצאו ממצרים עד העגל, וכנגד צ"ב פסוקים

התורה וההפטרה ביאור שייכות ההפטרה לפרשת השבוע

החוש המקשר: חודש ניסן

ומסיימים בפרק מ"ו אחרי פסוק י"ח. מנהג הספרדים: מתחילים בפרק מ"ה פסוק י"ח, ומסיימים בפרק מ"ו אחרי פסוק ט"ז. מנהג התימנים: מתחילים בפרק מ"ה פסוק ט', ומסיימים בפרק מ"ו אחרי פסוק י"א. היות והשבט היא גם 'שבת ערב ראש חודש' יש המוסיפים פסוק ראשון ואחרון מהפסרת 'מחר חודש' (שמואל א' כ, יח; שם מב). ומסויימים בפרק מ"ו אחרי פסוק י"ח. מנהג הספרדים: מתחילים בפרק מ"ה פסוק י"ח, ומסיימים בפרק מ"ו אחרי פסוק ט"ז. מנהג התימנים: מתחילים בפרק מ"ה פסוק ט', ומסיימים בפרק מ"ו אחרי פסוק י"א. היות והשבט היא גם 'שבת ערב ראש חודש' יש המוסיפים פסוק ראשון ואחרון מהפסרת 'מחר חודש' (שמואל א' כ, יח; שם מב). ומסויימים בפרק מ"ו אחרי פסוק י"ח. מנהג הספרדים: מתחילים בפרק מ"ה פסוק י"ח, ומסיימים בפרק מ"ו אחרי פסוק ט"ז. מנהג התימנים: מתחילים בפרק מ"ה פסוק ט', ומסיימים בפרק מ"ו אחרי פסוק י"א.

עומקה של תורה עומק ועיון בדברי רש"י בפרשת השבוע

ראשי העמודים או ראשי הווים?

'מהן' - הבונה

עוד מוסיף המזרחי לבאר מה שכתב רש"י מילה נוספת: 'ראשיהם של עמודים מהן'. שלכאורה היה אפשר לחשוב שמהאלף ושבע מאות וכו' עשו רק את הווים, ואילו הציפוי בראש העמודים נעשה מכסף אחר, לכן כתב רש"י 'מהן' - כלומר שמאותם אלף ושבע מאות וכו' שעשו את הווים מהם עשו גם הציפוי, שהרי לא היה כסף אחר בנדבת המשכן.

מטרת הכסף

בגור אריה ממתיק וכותב, שרש"י בא לומר, שאין כוונת הכתוב כעת לספר את סדר מלאכת המשכן שציפו את העמודים בכסף, רק להודיע לנו להיכן הלך הכסף, ולפיכך פירש רש"י 'ציפה ראשיהם של עמודים מהן', פירוש מהאלף ושבע מאות וכו' עשו גם את הציפוי.

על הכתוב בפרשת השבוע (שמות לח, כח) וְאֵת הָאֵלֶּף וְשֵׁבַע הַמֵּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עֶשְׂרֵה וְיָוִים לְעִמּוּדִים וְצִפֵּה רָאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקוּ אֹתָם, כותב רש"י: 'וצפה ראשיהם של עמודים מהן'.

כסף על כסף?

המזרחי מבאר, שרש"י התכוון לשלול טעות שעלולה להיווצר בהבנת הפסוק, לאחר שתחילת הפסוק עוסק בעשיית הווים, עלולים לטעות שגם המשך הפסוק 'וצפה ראשיהם' עולה על הווים, כביכול ציפו את ראשי הווים בכסף, לכן כתב רש"י 'ראשיהם של עמודים', שכותבו 'וצפה ראשיהם' עולה על העמודים, ולא על הווים.

ההכרח לכך, כותב המזרחי, כי ציפוי של כסף שייך רק בכלי הנעשה מסוג אחר של מנחת או עץ, אבל מאחר והווים עצמם נעשו מכסף, אין תועלת בציפוי כסף על כסף.

תורתך שעשועי

פרפראות וחיידים על פרשת השבוע ופירוש רש"י הק'

מדור תורתך שישועי מופיע במערכת מדי יום שני - ניתן להשיב על החידות עד יום ראשון בשעה 24:00 בד"ר פרופ' אהרן בן-ציון יקול התורה' שילחה 7 שורות ומתקבלת הפנייה שוטפת במערכת. מכתבת מפרטת פרטי ה'תורה' או עורכים ומסרסמים את המערכת בבית דין (בן השופטים ובנו מתמכרת הרבה לטובות; יסוף תעד - 200 X 3 X זכרים חידוד בפרשה - 100 X זכרים | כמנוח בקופסא - 150 X 3 X זכרים

ידיעת התורה

בחינה עצמית בפר' השבוע עם פירוש

יוסיף דעת

עדות נוספת

חידוד בפרשה

אומר אני

בתחילת הפרשה כותב רש"י (רש"י שמות לה, כא) 'משכן העדות - עדות לישראל שויתר להם הקב"ה על מעשה העגל, שהרי השרה שכנינו ביניהם'. וגשאלת השאלה: הרי כבר ידעו ישראל ביום כיפור שהקב"ה ויתר להם על מעשה העגל, כמו שכתב רש"י בפרשת כי תשא (לג, יא) 'בעשרה בתשרי נתרצה הקב"ה לישראל בשמחה ובלב שלם, ואמר לו למשה סלחתי כדברך'. ואם כן, מדוע היו זקוקים שוב לעדות נוספת, של השראת השכינה במשכן, שהקב"ה ויתר להם על מעשה העגל?!

היכן כותב רש"י בפרשת השבוע:
א. 'אני אומר'.
ב. 'עוד הקשית'.

כמונה בקופסא

באחת הפרשיות בחומש שמות כותב רש"י את המילים: "בפרשת אלה פקודי", ובפרשה אחרת בחומש שמות כותב רש"י: "כמו שמפורש באלה פקודי". התעד היכן הם דברי רש"י אלו?

פתרונות

פרשת כי תשא

יוסיף דעת - קטיגור נעשה סניגור? סלחתי כדברך
רש"י כותב בפרשת כי תשא (שמות לג, יא) הכותב: 'בשבועה עשר בתמונו נשתברו הלוות, ובשמונה עשר שרף את העגל ורן את החוטאים וכו' בעשרה בתשרי נתרצה הקב"ה לישראל בשמחה ובלב שלם, ואמר לו למשה סלחתי כדברך'. ע"ל. והשאלה שנשאלה: הרי פסוק זה (במדבר יד, כ) 'ואמר ה' סלחתי פְּדָבְךָ, נאמר לאחר שילוח המרגלים בשנה שניה, ולא לאחר חטא העגל! אמתמה!
אלפי תשובות נפלאות התקבלו במערכת על ידי הלומדים החשובים. להלן לקט מקוצר של חלק מהתשובות:
א. בחטא המרגלים ביקש משה (במדבר יד, ט-ט) סְלַח נָא וגו' וְאֶשְׂרֵךְ נְשָׂאתָה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנַּה" - הכוונה שאם בחטא העגל אמרת 'סלחתי כדברך', ועל כך ענה ה' למשה בחטא המרגלים 'ואמר ה' סלחתי פְּדָבְךָ', וכדברך שמעו כאשר בקשת ממני שסאלת להם עתה, כמו שנשאתי להם ביציאת מצרים בעשיית העגל, ואם כן גם אם אמר סלחתי (דעת זקנים במדבר יד, כ; הדר זקנים ועוד).
ב. כשאמר הקב"ה למשה בחטא המרגלים 'סלחתי כדברך' היתה הכוונה על חטא העגל ושאר החטאים, כלומר שבכל זמן ממצרים ועד הנה סלחתי כדברך, אבל מכאן ולהלאה, על חטא המרגלים, לא סלחתי לגמרי (ורבנו בחיי; כלי יקר).
ג. אין כוונת רש"י שהקב"ה אמר כאן שלשון זה סלחתי כדברך, אלא זהו לשון של רש"י שנקט את מליצת הפסוק כביטוי מושאל מהלשון שנאמר במרגלים (חזקוני; שפתי חכמים).
ד. אף שלשון זה נמצא רק בחטא המרגלים, מוכח שנאמר כך גם בחטא העגל, כי במרגלים ביקש משה שלא יאמרו מצרים מבלתי יכולת, ועל זה אמר ה' סלחתי כדברך, וגם בעגל ביקש משה לא יאמרו מצרים, ואם כן מאי שנא זה מזה, אלא ודאי שגם בעגל אמר הקב"ה למשה סלחתי כדברך, ולא נכתב בפרשת מרגלים אלא בשביל תוספת מאמר הנוכח לשם ואולם הי (דברי דוד).
ה. אנו מוצאים לאחר חטא העגל במ' יום אחרונים כתיב ותפלה אל ה' ואומר וגו', ובמ' יום האמצעים לא כתיב מזה התפלה, אלא בהכרח לומר שלכן כתב התפילה דווקא במ' יום אחרונים, כי הקב"ה אמר סלחתי כדברך במ' יום אחרונים, לכן כתב התפילה מהו שאמר לו הקדוש ברוך הוא עליו סלחתי כדברך,

ולפיכך הוי כאילו כתיב סלחתי כדברך (גור אריה דברים ט, יח).
ו. מה שנאמר בחטא המרגלים 'ואמר ה' סלחתי כדברך', וכל הוא מדברי משה שאמר שהיה מספר ואומר להקב"ה סלח נא לעון העם הזה כאשר נשאת לעם הזה בעגל ואמרת לי אז סלחתי כדברך (שיטה מקובצת בשם הרב יהודה ב"ר יום טוב).
ז. בחומש עם נחל קדומים, ליוונו שנת תר"ו, ובחומש עם תנינה לגר, ועוד, כתוב ברש"י לפנינו 'אמר לו למשה סלחתי', בלא תיבת 'כדברך', ולגירסא זו לא קשיא כלל, שרש"י לא הזכיר כלל את הפסוק ויאמר ה' סלחתי כדברך.

חידוד בפרשה - פורים בפרשה

שאלות:
א. היכן מזכיר רש"י בפרשת השבוע: 'כי כן יסד המלך?'
ב. והיכן מזכיר רש"י בפרשת השבוע: 'א-לי א-לי למה עזבתני?'
ג. מה המקור שתלמיד חכם צריך להיות בקי-א-לי א-לי למה עזבתני? אסתר?
ד. 'ששה חודשים בשמן המור', היכן מוזכר השבוע בושם ה'מור'?
תשובות:
א. רש"י 'שמות ל, כט, וקדשת אותם - משיחה זו מוקדשת וכו' שאין צורך משיחתן אלא לגדולה 'כי כן יסד המלך' שזה תנן גדולתן.
ב. רש"י 'שמות לד, ו: א-ל, אף זו מדת רמזים, וכן הוא אומר (תהלים כב, ב) א-לי א-לי למה עזבתני'.
ג. רש"י 'שמות לא, יח: מ'ה כלה מתקשטת בעשירים וארבעה קשוטין וכו' אף תלמיד חכם צריך להיות בקי בעשירים וארבעה ספרים' (ומגילת אסתר היא אחת מכ"ד ספרי תנ"ך).
ד. שמות ל, כג: מִךְ דָּוִד.

כמונה בקופסא - פרעה

שאלה: בפרשת השבוע אנו מוצאים מושגים שמושה התפלל (שמות לב, יב): לְמַה יֵאמְרוּ מִצְרַיִם לְאֹמֶר פְּרָעֹה הַזֶּה הִצִּיאָם וגו' שוב מתרוץ אֶפְרָיִם וְנִחְמָם עַל הַרְעָה לְעִפְרָיִם. באחת הפרשיות בחומש חומשי תורה, כותב רש"י 'ביאור מדוע השתמש משה בביטוי 'ברעה' הוציאם, והנחם על 'הרעה'. היכן הם דברי רש"י?
תשובה: רש"י בפרשת בא: ראו כי רעה נגד פניכם: וכשתאמר ישראל בעגל ובקש הקב"ה להרגם אמר משה בתפלתו למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם, זו היא שאמר להם ראו כי רעה נגד פניכם, מיד (שם יד) ויחם ה' על הרעה.

אהבת תורה

פרי עטם של לומדי תורה שבכתב מרחבי תבל

כל אחד יכול

את האמת אומר לכם. כשננסתי לארגון לא חלמתי על כאלו תוצאות בשטח. ראיתי זאת בפרשת ויחי, ובפרשת בשלח ביותר. שתמיד לא הייתי משתלט על זיבורי רש"י הארוכים בפרשה, גם הרגשתי שכל כללי הדקדוק לא היו נוגעים אלי... והנה השנה בזכות הארגון הפלאי שלכם למדתי את כל הפרשה בהנחה, וגיליתי שרש"י מבאר באופן נפלא, במילים הכי מקוצרות, בדברים קשים שכל אחד עם קצת ישוב הדעת יוכל להבינם כשידייק בדריו הקדושים. ועל כל זה אני מודה לכם על עוד פרויקט שהצלחתי לכבוש, ולגלות שלא בשמים היא. שמואל ולמן אליעזר

חיים של ידיעת ואהבת התורה

למע"כ המערכת הנפלאה של הגליון הגדול מרובת אשר בשם יקרא 'תורה שבכתב' הע"י. אנהיוו לעיינו! אשרי העין ראתה זאת התורה של רבן של ישראל רש"י הק'.

מה אומר ומה אדבר, אלוקים המציא לי, שלא במקרה, את שאהבה נפשי, הגליון המיוחד במינו שטעם עזו ופריו שוים, על כל שערי"ו ואוצרותיו, חכמתו" ועמקותו", המרחיב את הלב לדעת", ואת

האזוני"ם לשמו"ע, והמביא לידי חיי"ם של ידיעת ואהבת התורה, שבת"ש שכולו הבנות התורה בדרבי"ו ובהליכותיה", ומפסירי"ן בהוספה של שעשועי"ן בוכר"ת חידודי"ו ושלי תרונותי", והרי הם מונחי"ם בקופסא כתורה"ה המסורה לנו מדור דור, כה לחי וחילכם לאוריתא, להגיד תורה ולהאדירה ע"פ תבל - ה'זיעו לה כל ה'אריץ! מנאי הצעיר והדל במלפי ישראל מצעירי הלוויים. לתשומת לבכם במכתב זה שילבתי במליצה את השמות של כל המדורים שיש בעלון, דוק ותשכח.

חיבור תוך שבועות

ברצוני להודות לכם מקרב לב על הארגון הנפלא. אציין שאני מרגיש מחויב להביע את הכרת תודתי כלפניכם, כי אני פשוט משתאה איך שתוך שבועות ספורים מאז שנחשפתי אליכם אני חש חיבור עצום לתורה"ק, חיבור כזה שלא חשתי מעודי, על אף שתמיד למדתי חומש רש"י. אסיים בברכת הדיוט שתזכו להרבות פעלים לתורה"ק ולהגדיל תורה ולזמדיה.

ש. בורגנשטיין

קו 'קול התורה' 02-500-2018 | לחיון מארה"ב: 351-9881-1518 | לחיון מאנגליה: 0131-0613-4433

מערכת השיעורים

עברית | לשה"ק | אידיש
סיכום יומי קצר | שיעור יומי מורחב | שיעור שבועי מתומצת
שיעורי מבוא ושיעורים שונים | שמעו ותחי נפשכם

הצטרפו ללגיון של מלך

לומדי ונבחני תורה שבכתב
לרישום והצטרפות | מערכת מבחנים יומיים ושבועיים
מדור 'תורתך שעשועי' | הגרלות ענק ששרה בצדה

בזכות התורה

שמות הוזכרים בהגלות

פרשת תצוה

זוכים במבחן יומי - תורה כארד 200 נח

ניק יחזים שמואל פרינטי - ירושלים, מעייני שמוחה
הרב אייזיק קפלן - מודיעין עילית, רצופות
הרב אברהם לוי - לוד
הרב שמעון רובין - בני ברק, קראקא
הרב חיים ווינשטיין - מודיעין עילית, באר יצחק
הרב ישראל אייזנבך - ירושלים, בעלזא
הרב מרדכי יודל - אשדוד
ניק יחזים יהודה אולאי - ירושלים
הבה"ח נדיאל טרונמן - קרית גת, דעת חיים
הרב שמעון משה דיסקין - בני ברק, פונבוין
הבה"ח לוי יצחק בורשטיין - בית שמש, ברסלב
הבה"ח אברהם עטייה - ירושלים, תפארת הלוי
הרב דן יעקב אטלן - בני ברק
הרב מנחם מנדל טאבו - טבריה, צאנז
ניק יחזים אריאל מלאכי - פתח תקווה, שירת התורה
הרב דוד מאיר וייס - ירושלים, ביאלא
הרב אליעזר קפלן - מודיעין עילית, שמחת התורה
הרב ישראל שמעון ליפשיץ - ירושלים, מודיץ
הרב בצלאל אייזנבך - בית שמש
הבה"ח נהוראי איפרון - ירוחם, תורה בתפארתה
הרב שמואל זיטמן - בני ברק
הרב ישעיה מאיר בלום - תל ציון, מיר
ניק יחזים יהודה יחשע ססלר - אשדוד, צמח צדק וינוץ
ניק יחזים נתן גינצברג - בני ברק
הרב יוסף שלמה גולדשטיין - בית שמש
הרב ראובן שנקולבסקי - בני ברק
הבה"ח שמעון וויזנמן - ירושלים, שימח לב
ניק יחזים ניון משה מושיאשווילי - אשדוד, מורשה

זוכים במבחן שבועי - תורה כארד 500 נח

הרב קותיאל יהודה פנקל - בני ברק, ערלוי
הבה"ח אהרון וקבן - בית שמש, מאור עיניים
הרב חיים אליעזר גוט - רכסים, נכסת חוקיה
הרב אליהו וקבן - בית שמש, משכיל לדוד

זוכה במבחן הפטרה - סט נ"ך

הבה"ח אליהו צבי ווישנסקי - בני ברק, ישועות משה וינוץ

זוכים במבחן תורה שבכתב בגמרא - ש"ס ובלכתך בדרך

הרב אברהם משכיל לאיתן - עפולה, שחי יצחק

זוכים בחידת יוסף דעת - תורה כארד 200 נח

הבה"ח אליעזר שטיינפלד - בית שמש, טשרנוביל
הרב משה ורונביץ - ביתר עילית, מעלת אליהו
הרב יצחק שלמה ליפשיץ - נטניה, קרית צאנז

זוכים בחידת חידודי תורה - תורה כארד 100 נח

הבה"ח יעקב וואלן - מודיעין עילית, יגיעת התורה
ניק יחזים מושי הורוביץ - ירושלים
הרב אליהו טיקווינסקי - רכסים, בית מדרש גבוה נשר

זוכים בחידת כמונה בקופסא - תורה כארד 150 נח

הרב אורי קשביץ - זכרון יעקב
הרב ברוך דינו - אלעד
הרב בצלאל מושקוביץ - צפת

זוכים במכתבי תורה - תורה כארד 150 נח

הרב אליהו כהני - בני ברק, ארחות תורה
הרב חיים מאיר חכם - בני ברק, קול תורה

זוכים בהגלת נבתיים קבועים - תורה כארד 100 נח

הרב חגי כהן זדה - עפולה, תפארת עפולה
הרב יחזים כהנא - תל אביב - יפו, ישיבת חידושי הר"ם
הרב מנחם יעבט - בני ברק, טל משה
הבה"ח יהודה כהן - ירושלים, באר התלמוד
הרב אמנון דייאל - בני ברק

בוא לגלות את האוצר!

די לחכימא
ברמ"ז

247 מצוות התורה
נלמדים בספר ויקרא

(סך המצוות הגבוה ביותר
מכל חמשה חומשי התורה)

אל תפספס
את היסוד!

חומש ויקרא - קורא לך:
גם אתה יכול!

ל-7 שבועות בכל
תלמוד
ותדע
247
מצוות!

אחרי חודשי עמל בספרי בראשית ושמות, בהם למדנו את סדר בריאת העולם ומעשי האבות, סיפור יציאת מצרים ובניית המשכן, הגיע הזמן להיכנס אל קדשי הקדשים - ולגלות את האוצר המפעים והעצום הטמון בין בתרי ספר ויקרא עם פירוש רש"י הק'

אל תישאר מאחור - בוא לגלות לראשונה בחיים
את המתיקות והעריבות בספר ויקרא

האוצר בהישג ידך!

מחיל אל חיל - התחדשות והתלהבות
לרגל סיום ספר שמות ותחילת ספר ויקרא

שיעורי מבוא והכנה לספר ויקרא

בקו 'קול התורה'
להכין הלבבות ולבאר
המחשבות לקראת התחלת
לימוד קדוש ונשגב זה

גיליון נושא מורחב ומיוחד כמבוא ללימוד ספר ויקרא

יופץ בס"ד בשבוע הבא
ולקראת חג הפסח הבעל"ט
ברבבות עותקים
לזיכוי הרבים

מגוון מבחני סיכום וחידודי תורה על כל ספר שמות

פתוחים בס"ד החל
מהשבוע עד יום ב'
פרשת שמיני

רמ"ז זוכים

בפרסים
ומתנות בשווי
כ-40,000 ₪!

ומתן שכרה בצדה - הגרלות ענק ללומדים והנבחרים משך כל ספר ויקרא הבעל"ט

תזריע ומצורע

בין הלומדים והנבחרים
מדי יום בפרשת תזריע ומצורע
הגרלה על גביע מפואר

בנוסף: בין הלומדים והנבחרים
ברצף בלי הפסק ויקרא - תז"מ

הגרלה
20 זוכים - 100 ₪
תורה כארד

שמיני

בין הלומדים והנבחרים
מדי יום בפרשת שמיני
הגרלה על כרטיס טיסה
ליומא דהילולא בקרעסטיר

בנוסף: בין הלומדים והנבחרים ברצף
בלי הפסק ויקרא - שמיני

הגרלה
15 זוכים - 100 ₪
תורה כארד

צו

בין הלומדים והנבחרים
מדי יום בפרשת צו
הגרלה על כוס של אליהו

בנוסף: בין הלומדים והנבחרים
ברצף בלי הפסק ויקרא - צו

הגרלה
10 זוכים - 100 ₪
תורה כארד

ויקרא

בין הלומדים והנבחרים
מדי יום בפרשת ויקרא
הגרלה על כובע חדש
לחג הפסח

בנוסף: בין הנבחרים על מבחני
וחידודי כל ספר שמות

הגרלה
40 זוכים - 100 ₪
תורה כארד

הדרן עלך ויקרא

בין הלומדים והנבחרים ברצף
בלי הפסק על כל ספר ויקרא

הגרלה
50 זוכים - 150 ₪
תורה כארד

בהר ובחוקותי

בין הלומדים והנבחרים
מדי יום בפרשת בהר ובחוקותי
הגרלה על שואב שוטף
יוקרתי ועוצמתי

בנוסף: בין הלומדים והנבחרים
ברצף בלי הפסק ויקרא - בה"ב

הגרלה
40 זוכים - 100 ₪
תורה כארד

אמור

בין הלומדים והנבחרים
מדי יום בפרשת אמור
הגרלה על שעון יד
יוקרתי ומפואר

בנוסף: בין הלומדים והנבחרים
ברצף בלי הפסק ויקרא - אמור

הגרלה
35 זוכים - 100 ₪
תורה כארד

אחרי מות וקדושים

בין הלומדים והנבחרים
מדי יום בפרשת אחרי וקדושים
הגרלה על 1,000 ₪
באוושר עד

בנוסף: בין הלומדים והנבחרים
ברצף בלי הפסק ויקרא - אחו"ק

הגרלה
30 זוכים - 100 ₪
תורה כארד

כל ההגרלות הינם בנוסף להגרלות היומיות, השבועיות והחודשיות הקבועות!

הכניסה להגרלות המיוחדות מותנית בהשתתפות בלכה"פ 5 מבחנים יומיים + מבחן שבועי בהצלחה | ההגרלות מתקיימות בשבוע שלאחר הפרשה הנלמדת | שמות הזוכים מתפרסמים בגיליונו ובנדרים+ וקו 'קול התורה' | ע"פ תקנון ההגרלות והפרסים, חלק מההגרלות הינם לנבחרים וותיקים וחלק לנבחרים חדשים, בהתאם לשיקולי ההנהלה ורובני המפעל העולמי התמונות להמחשה בלבד!